

prima instanță: I. Gorlenco
instanța de apel: T. Dimitriadi, E. Dvurecenschii, N. Veleva

dosarul nr. 2ra-2610/16

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Flioștor Valeriu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Flioștor Valeriu împotriva lui Nichiforov Anatolii și societății pe acțiuni „Moldasig”, intervenienți accesorii Osadcenco Timofei și Nichiforova Oxana cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 07 iunie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Flioștor Valeriu prin intermediul avocatului Granici Sergiu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2016 de admitere în parte a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 15 octombrie 2016 Flioștor Valeriu prin intermediul reprezentantului, avocatul Granici Sergiu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Nichiforov Anatolii și SA „Moldasig”, privind repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 20 iunie 2015, Flioștor Valeriu a transmis în folosință lui Osadcenco Timofei ciclomotorul de model „PIAGGIO VARIANTE” cu n/î X3CN8Y.

La 20 iunie 2015, în jurul orei 11:55, ultimul aflându-se la ghidonul ciclomotorului menționat, se deplasa în or. Cahul de pe str. 31 August spre str. Ștefan cel Mare, concomitent se deplasa și pârâtul cu mijlocul de transport de model „DAEWOO MATIZ” cu n/î CT AL 949, unde în urma virării la stânga, pârâtul nu i-a cedat trecerea, iar motocicletă a derapat și a fost deteriorat ghidonul

ciclomotorului.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 03165346, Nichiforov Anatol a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i stabilită amendă în mărime de 50 unități convenționale, echivalentul a 1000 lei, pe care a achitat-o în termen de 72 de ore.

Susține că, ciclomotorul de model „PIAGGIO VARIANTE” cu n/î X3CN8Y îi aparține cu drept de proprietate.

Menționează că, s-a adresat pârâtului, solicitând repararea prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier produs, însă ultimul benevol a refuzat satisfacerea adresării.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza art. 1410 Cod Civil.

Solicită reclamantul încasarea de la Nichiforov Anatolii și SA „Moldasig” a sumei de 4550 lei cu titlu de prejudiciu material și 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierile Judecătoriei Cahul din 16 noiembrie 2015 s-au atras în calitate de intervenienți accesorii de partea pârâtului pe Nichiforova Oxana (f.d. 17-18) și de partea reclamantului pe Osadenco Timofei (f.d. 19-20).

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2016 acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Nichiforov Anatolii în beneficiul lui Flioștor Valeriu suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 100 lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat și 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, iar în total suma de 1600 lei, în rest acțiunea s-a respins.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Flioștor Valeriu prin intermediul reprezentantului, avocatul Granici Sergiu a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 07 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de Flioștor Valeriu prin intermediul reprezentantului, avocatul Granici Sergiu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul din 15 aprilie 2016.

La 15 septembrie 2016, Flioștor Valeriu a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii integral.

În susținerea recursului, recurentul a reiterat argumentele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, invocând că, instanța de judecată nu a recunoscut ca probă actul de depanare a unității de transport din 21 septembrie 2015 emis de SA „Integral Auto”.

Recurentul consideră că, nu era necesar de înștiințat pe Nichiforov Anatolii la efectuarea calculului și întocmirea actului de depanare a unității de transport din 21 septembrie 2015, din motiv că acest act nu reprezintă o expertiză, iar citarea nu este

obligatorie.

Astfel, actul de depanare a unității de transport din 21 septembrie 2015 emis de SA „Integral Auto” este o probă pe care instanțele urmau să o i-a în considerație deoarece nu a fost dezbătută de către partea oponentă prin alte probe.

Menționează că, nu este de acord cu aprecierea instanței referitor la încasarea prejudiciului moral, instanța de judecată nu a luat în considerație suferințele suportate, și anume că, s-a aflat în imposibilitate de a se folosi de ciclomotor.

La fel, recurentul a menționat că instanța nu a luat în considerație că avocatul Granici Sergiu a participat la examinarea dosarului contravențional și a întocmit acțiunea civilă, a acumulat probe, a participat la examinarea cauzei, iar dânsul a suportat suma de 3000 lei pentru asistența juridică.

Prin referința depusă la 07 noiembrie 2016, Nichiforov Anatolii a solicitat respingerea recursului declarat, menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 30 iunie 2016 (f.d. 99) și având în vedere că la materialele dosarului este anexată dovada recepționării acesteia de către Flioștor Valeriu, recursul declarat la 22 iunie 2016, se consideră depus în termen.

De către Curtea de Apel Cahul la 30 iunie 2016 a fost expediată copia deciziei din 07 iunie 2016, însă la materialele cauzei nu sunt probe în vederea receptării de către recurent a deciziei contestate, recursul se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Flioștor Valeriu urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost

judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC .

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Flioștor Valeriu este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de Flioștor Valeriu în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „ ... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Fliștor Valeriu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Fliștor Valeriu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî